

Record de **Montserrat Riu Mas** publicat al “**Llibret de comiat de la Companyia de Maria de Solsona 1758-2020**”, pàgines 23, 24 i 25.

<https://www.yumpu.com/fr/document/read/63591483/llibret-de-comiat-de-la-companyia-de-maria-de-solsona-1758-2020>

QUATRE GENERACIONS

Ramona Ramonet Torrent (senyalada amb una X) i un grup d'alumnes al pati, any 1911. Arxiu Montserrat Riu Mas.

La meua iaia **Ramona Ramonet Torrent** va ser la primera de les quatre generacions de la nostra família que vam anar a Monges. En tenim record fotogràfic de l'any 1909.

Felicitació de Nadal que Ramona Ramonet Torrent feu a classe l'any 1909. Arxiu Montserrat Riu Mas.

És de suposar que l'ensenyança que hi rebé (les quatre regles, cosir, brodar, fer ganxet, doctrina cristiana...) l'ajudà a ser la bellíssima i alegre persona que estimo, recordo i porto dins el cor.

Quadern de Ramona Ramonet Torrent de l'any 1909. Arxiu Montserrat Riu Mas.

Curs 1930-1931. La Maria Mas Ramonet és la nena de la primera fila senyalada amb una X. D'aquesta primera fila, les nenes assegudes que la Maria Mas recordava els noms, o algunes dades, són, a l'esquerra foto: 1a: Conxita Pujol Fàbrega (coneguda amb el sobrenom de "La Caputxina"), 2a: Antonieta Ramonet Canal (regentà el bar l'Isard), 3a: Maria Solé Rodríguez (ca la Coloma), 4ª: Era de la casa Palà de Coma i es casà a "Les Cases de Matamargó (Pinós)", 5ª: Maria Mas Ramonet, 6ª: Emília de cal Celdoni. De les nenes de la 2ª fila (dretes), segons el record de la Maria Mas Ramonet eren de cases de pagès de la comarca i de fora de la comarca, però no en recordava els noms. Arxiu Montserrat Riu Mas.

Durant els anys 1930 al 1935 la meva mare, **Maria Mas Ramonet**, fou alumna migpensionista del Col·legi de les Monges de l'Ensenyança i, sovint, n'explica records, entre els quals:

- Tots els dies de la setmana, llevat els de les vacances escolars, entrava al col·legi a les 9 del matí i en sortia a les 8 del vespre.
- Les migpensionistes assistien a classe amb les pensionistes i alumnes de règim extern, però tenien més temps que les de règim extern per jugar al pati, o a la sala gran quan feia mal temps.

En ser la Companyia de Maria un orde contemplativa de clausura, els diumenges i els dies de festa de precepte, les migpensionistes i les pensionistes oïen missa al "coret", que era on l'oïen les monges.

El coret era una sala gran situada al costat esquerre de l'altar, del qual era separada per una doble reixa de ferro que permetia rebre la comunió a través d'una finestreta.

Sota d'aquesta sala, hi havia el cementiri, i quan una monja moria la tenien exposada unes hores al "coret".

Les migpensionistes cada dia anaven a l'Església de monges a resar el sant rosari i fer la visita (resar 6 parenostres i parlar amb Nostre Senyor).

Handwritten ledger entry for Maria Mas Ramonet, November 1930-1931. The entry is written in cursive on lined paper and lists various expenses in pesetas (ptas.).

Srta. Maria Mas	
Medio pensionista. Noviembre	
Mantenición y colegio	50'00 ptas.
Diaria y solfeo	8'00 "
Efectos de escritura	1'50 "
Id. " lavar	0'15 "
Camino de mesa	7'00 "
Para las misiones	1'00 "
Total	67'65 ptas.

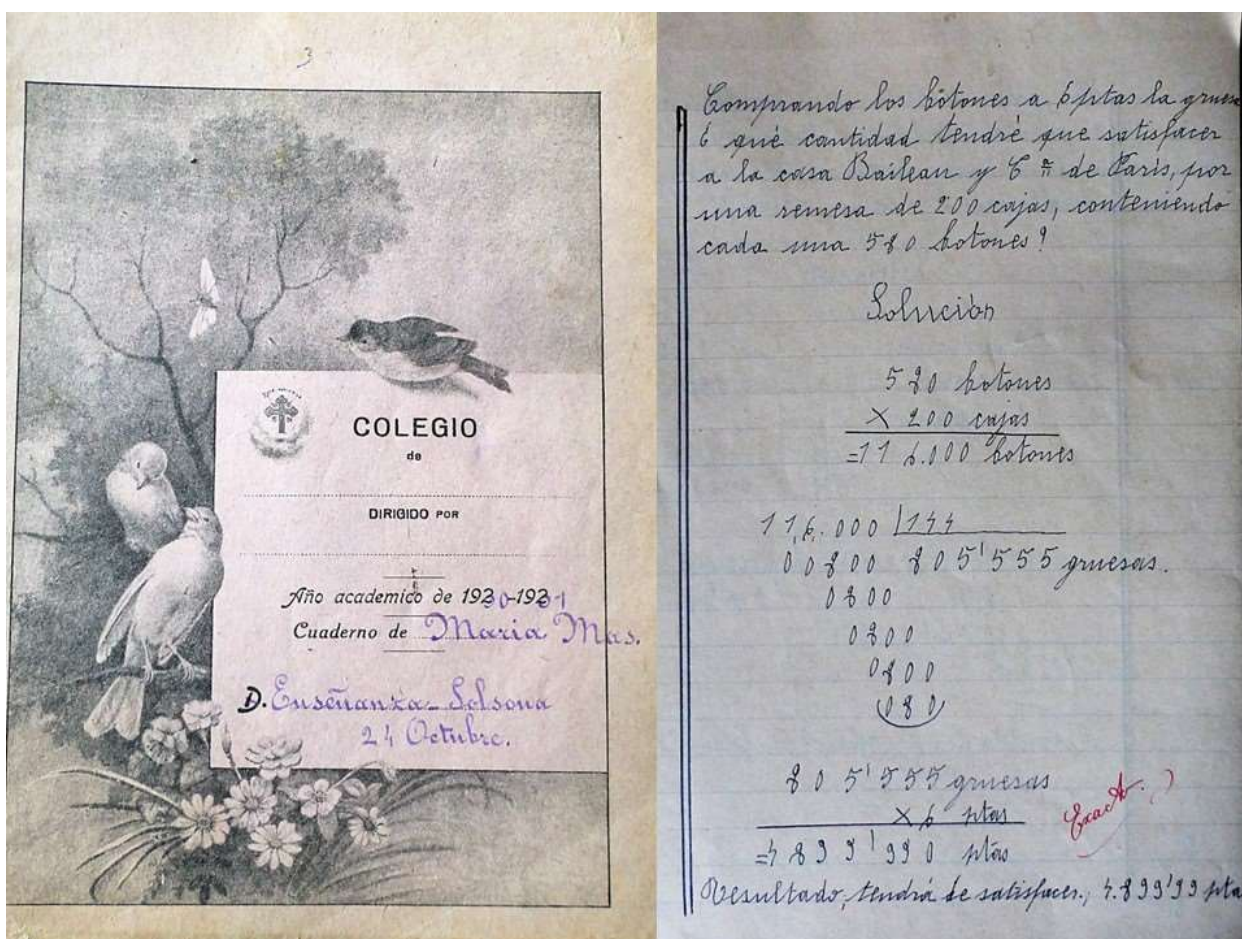
Quota mes novembre de Maria Mas Ramonet, curs 1930-1931. Arxiu Montserrat Riu Mas.

- Aquells anys reculats, era costum posar-se l'abric el dia de la Puríssima, encara que el fred arribés abans. El dia de la Puríssima, doncs, les nenes de Monges es posaven l'abric i celebraven especialment aquell dia de festa, perquè l'església de monges era dedicada a la Verge Immaculada.

De fet, els actes religiosos ja començaven vuit dies abans amb l'inici d'una novena, seguien amb una repicada de campanes la vigília, i acabaven amb una missa solemne el dia vuit, a la qual assistia molta gent, i això feia que s'omplís el temple de gom a gom, i algunes persones s'haguessin d'estar a fora.

- Al costat de la porta d'entrada al convent de les religioses de la Companyia de Maria, hi havia un torn de fusta. És a dir, un tambor giratori, d'eix vertical amb cloendes radials i obertura lateral, que permetia fer passar objectes de l'un costat a l'altre sense que la persona que els hi posava i la monja que els hi rebia es poguessin veure.

La monja, en escoltar la campana que des de fora del convent tocava qui volia posar una cosa al torn per a les monges, el feia girar per tal que hi pogués ser posada i saludava cordialment dient: "Ave Maria Puríssima". De vegades, però, emparant-se en l'anonimat, hi havia qui li gastava una broma de mal gust posant al torn una enganyifa: tifa de gos, de vaca...

Quadern de Maria Mas Ramonet, curs 1930-1931. Arxiu Montserrat Riu Mas.

- Quan es considerà que la Maria havia rebut l'educació corresponent, va deixar de ser alumna en règim de mitja pensió i tan sols anà a Monges els matins per tal d'aprendre millor a brodar a mà a la classe de labor de la "madre" Rosario Cots. On brodà, amb la tècnica del fil "tiré", el seu primer joc de llit de matrimoni, posant-hi les seves inicials i dibuixos molt bonics. Havia comprat la tela a la botiga de cal Bufau i l'hi havia costat dotze duros.

Aprendre a brodar a mà a Monges, desvetllà a la Maria el desig d'exercir la professió de brodadora. La qual cosa, temps més tard, esdevingué joiosa realitat.

A la primera imatge del costat dret hi ha la "madre" Rosario Cots que ensenyà a brodar a mà a la Maria Mas Ramonet. Les alumnes de la fotografia central, de l'any 1959 i feta pel fotògraf Llätzer, són, a la fila de davant d'esquerra a dreta: M. Àngels Creus Ferrer i M. Rosa Palà Ribera; a la fila del darrere d'esquerra a dreta: Montserrat Riu Mas, Rossita Barrera, Roser Font i Montserrat Call Prunés. Arxiu Montserrat Riu Mas.

Pel que fa als meus anys d'alumna de les Mares de la Companyia de Maria, a fi i efecte de no allargar-me massa, sols diré que guardo un entranyable i agraït record de la "madre" que a la infantesa m'hi acollí i acompanyà i guià els meus primers passos, en el camí de la formació escolar, amb molta tendresa. Era persona petitona, bondadosa, humil, pacient, sensible a les necessitats individuals de l'alumnat, i es deia Maria: la "madre" Maria.

Arribat el moment d'acabar aquest breu recull de vivències i records, en nom de les quatre generacions de la nostra família que hem estat alumnes de les religioses de la Companyia de Maria, els dono les gràcies per tants anys de formació escolar i presència a Solsona, i els expresso el nostre desig que la joia els acompanyi en el seu nou lloc de residència.

Montserrat Riu Mas

Figura 25: La comunitat 2020

Imatge del "Llibret de comiat de la Companyia de Maria de Solsona 1758-2020"